

Kaj bo novega na naših platnih?

»Čudežni gozd« v Mojci — »Superman III« v Šiški

Najprej se seveda lotimo OTROŠKEGA KINA MOJCA, naše sicer res najmanj elitne dvorane, vendar pa dvorane z »najbolj elitnim občinstvom«, kar otroci vsekakor so! Za tiste, ki vodijo »programsko politiko« ljubljanskih kinematografov, tudi ni in ne more biti vseeno, kakšni filmi pridejo na platno te sicer malce odročne ljubljansko-šišenske dvoranice, ki pa je — tega nikar ne pozabimo! — edini otroški kino v Jugoslaviji, torej edina dvorana, ki predvaja filme, namenjene izključno otrokom. Zdaj pa veselo presenečenje za vse šišenske in ljubljanske malčke: na poti je PREMIERA nove celovečerne risanke, filma »ČUDEŽNI GOZD« (Fantasy Forest), ki je nastala kot koprodukcija med zagrebškim »Croatia filmom« in ameriški producenti. Gre za izjemno zgodbo, ki je naravnost klicala po tehniki animacije: slikar Peter Paleta je zaspal pod začaranim brestom in tudi sam bil začaran. Zdaj se lahko pogovarja z živalmi in s svojim čopičem tudi sam čara. V začaranem gozdu vlada Trnocar, kralj kaktusov in Peter se z njim sporeče, ker bi rad zaščitil gozdne prebivalce. Toliko torej o zgodbi, ki je obenem seveda tudi poučna in sporočilna. Film je, kot smo že omenili, rezultat jugoslovansko-ameriške koprodukcije, režiser in glavni risar pa je naš znani animator Mladen Blažeković, glasbo pa sta prispevala Dennis Leogrande in Arsen Dedić.

Za ljubitelje bolj »okroglih« zgodb, s tem pa mislimo na filme z akcijsko vsebino, napovedujemo že 3. del priljubljenega junaka predvsem mladih ljubiteljev filma — »SUPERMAN III«, seveda v režiji slovitega poznavalca tega žanra Richarda Lestra in kajpada s CHRISTOPHERJEM REEVE-om v naslovni vlogi. Z njim igrata tokrat še sloviti črnopolti igralec Richard Pryor in pa mlada Anette O'Toole. Ta tretji film iz serije o slovitem junaku iz prav tako slovitih stripov sooča Supermana s hudobnim megalomanom, ki bi si rad podjarmil vso svetovno gospodarstvo. Film je poln novih tehničnih dosežkov, posnet — in tako ga bodo prikazali — v zdaj že znani dolby-stereo tehniki. Malo mlajšim obiskovalcem že zdaj obljublja, da bodo film iz kina »Šiška« preselili tudi v »Mojco«.

Ozimnični primer

Včeraj sva z možem napravila črto pod ozimnični račun. Malo, malo je ostalo. Kar poglejte: odpravila sva otroke v drago, sicer pa brezplačno šolo, poravnala račune za sicer nepodraženo elektriko, nekoliko več sva zapravila za sladkor, olje, novo kurilno sezono, stanovanje. Prihranila sva pač pri nakupu novega avtomobila, saj ga ne bova kupovala, žal pa nisva kupila pralnega stroja, ki se že pol leta ni podražil in se menda tudi še kakšno leto ne bo. Potem me je glavar družine nekoliko telečje pogledal in se spomnil:

»Kaj pa ozimnica?«

»Ah, ozimnica,« sem se tudi jaz ustrašila. Na krompir, čebulo, zelje, jabolka, rdečo peso, papriko, kumarice, še pomislila nisem: »Sem čisto pozabila...«

»Vsaka poštena družina mora imeti ozimnico,« je pribil mož in segel v predal, kjer hranimo tisto, kar ostaja po poravnanju vseh računov. Kuverta je bila tanka, skoraj prosojna, vendar pa je še nekaj zašuštelo v notranjosti ovojnice:

»Vsaj za krompir mora biti...«

»Letos,« sem začela previdno. »Letos, piše v časopisih, je krompirja veliko, dobro je obrodilo. Morda bi ga lahko ceneje kupili pri kmetu? Zakaj nam bi vedno trgovci zaračunavali maržo, prevoz, razvojni dinar za selekcijo krompirja? Kaj pa če...«

»Saj, saj, bom skočil v bližnjo vas, ni hudič, da bi ne dobil dobrega in cenene krompirja.«

Z žalostjo, pa tudi nekoliko upanja sem se poslovila od dveh pettisočakov, ki jih je oče previdno zgabil in pospravil v notranjost denarnice:

»Kmalu se vrnem, zakaj se bi človek malce povohal, kako trdo živijo kmetje in kako lahko se sporazumemo z njimi delavci. Zaupam v srp in kladivo na zastavi, zaupam v ljudi in dobro letino.«

Potem sem čakala. Ura je odbila že deveto, deseto in enajsto. Tam nekje proti polnoči sem

pred vrati slišala veselo brundanje. Otroci so že spali, zato sem bliskovito odprla vrata in dala prst na usta:

»Ššššš, pssst... Otroka boš zbudil...«

»Ja?« je mož neobgljeno vprašal in se skoraj zvrnil čez predse postavljeno polno vrečo: »Zakaj pa naj bi jih zbudil?«

»Polnoč je in kod si hodil?« sem neusmiljeno nadaljevala.

»To, ljubica,« se je smehljaj, »je pa nekoliko daljša zgodba. V vsakem primeru je bil krompir poceni, zastoj takorekoč, le trajalo je nekoliko dlje.«

V stanovanje sva potem dvignila vrečo krompirja in med večerjo mi je veselo pripovedoval:

»Peljem se proti, no saj veš, na vas... Hk, hk... Ob cesti mi nekdo meha, palec vzdiguje. Saj veš, da sem ustavil, ne? Kam, vprašam možaka v klobuku? V vas, je rekel, ne more čakati avtobusa, kravice ne čakajo, jih je treba pomolzi. In kam jaz? Jaz pa kar lepo po krompir, sem povedal naravnost. Potem sva se peljala na kmetijo. Tudi on ima krompir naprodaj... hk, hk... Ker pa sem bil tako ljubezniv, da sem ga... hk, hk... oprosti, draga, peljal, mi bo 50 kilogramov podaril... Vidiš, ni problemov med delavcem in kmetom, dobri ljudje se vedno... hk... najdejo. Vrečo sva naložila v avto, pomolzel je kravice, jaz pa sem ga povabil na... hk... hk, hk, kozarček...«

Sumila sem močno, da je bilo kar več kozarčkov, nemara celo litrov, pa vendar vesela, da bo vsaj še nekaj denarja ostalo:

»Pa denar?« sem sprožila dlan.

»Denar?« se je ljubi mož ves začuden zastrmel vame: »Štiri litre sva ga udušila, po 2.000 dinarjev steklenica...«

Nekoliko se je zamislil, pogledal v strop, žlica mu je padla v krožnik, ko je modro dejal: »Ja, krompir imamo, denarja...hk... pa tudi nimamo več...«

Bogomir Šefić

Računalniška dejavnost

Že lansko leto je na pobudo komisije za tehnično kulturo začela v sodelovanju z Iskro Delta delovati računalniška dejavnost. Svoje prostore ima v Nastanitvenem centru, kjer z računalniki Iskrine učilnice že dosega prve spodbudne uspehe:

— poskusni tečaj za dijake šentviške srednje šole

— začetek skupnega projekta z Iskro Delta

Glavni namen računalniške dejavnosti, ki bo odslej delovala v okviru Doma mladih Šiška, je organizacija seminarjev, kjer naj bi se posamezniki naučili predvsem abecede (v začetku prihodnjega leta pripravljamo seminar za mladince Litostroja in Avtomontaže) in sodelovanje z drugimi dejavnostmi v okviru DMŠ. Prav tako se bo vključila v delovanje celotne OK ZSMS in pripravljala svoje projekte.

Zeto pozor!
Vabimo vse, ki že imajo znanje iz raču-

nalništva, da se oglasijo na naslov OK ZSMS Ljubljana Šiška, Trg prekomorskih brigad 1 ali po telefonu 551-087. Če želite delati v skupini, se nam oglasite čim hitreje, saj zaradi omejenih možnosti lahko deluje v okviru te skupine le določeno število mladih. Naj se na tem mestu zahvalim Iskri Delta za vso pomoč, ki so nam jo do sedaj nudili.

Bogo

Pionirski dan

V ponedeljek smo imeli pionirski dan. Na proslavi smo nastopali vsi učenci naše šole Avgusta Barleta-Ambroža. Recitali in peli smo pesmice. Imeli smo tudi goste. Pripovedovali so nam o Avgustu Barletu. Po njem se imenuje naš pionirski odred. Dobili smo priznanje za sodelovanje v nagradnem natečaju Pionirskega lista MI MLADI in kipec PIONIR za delo v Jugoslovanskih pionirskih igrah. Bilo nam je zelo všeč. Želimo si še takih dni.

Špela Hartman,
Aleš Eržen, 2. r